

13 Ιανουαρίου, 1990

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΑΡΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΤΩΝ

1) ΕΦΟΡΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ,

2) ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 122/89).

5 Φορολογία — Φορολογία Εισοδήματος — Αίτηση ακυρώσεως κατά φορολογίας εισοδήματος — Η επίδικη απόφαση επιδίκαζε και τόκους καθυστερήσεων — Επικυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο με την απόρριψη της αίτησης ακυρώσεως — Η επιστολή με την οποία ζητείται η καταβολή του οφειλόμενου τόκου δεν περιέχει νέα εκτελεστή απόφαση — Η αίτηση ακυρώσεως που προσβάλλει το περιεχόμενο της επιστολής αυτής απορρίπτεται ως απαράδεκτη.

10 Με την προσφυγή του αυτή, ο αιτητής προσέβαλε την απόφαση των καθ' ων η αίτηση, ημερομηνίας 12/12/88, με την οποία του ζητείτο η καταβολή τόκου καθυστερήσεων για τη φορολογία των ετών 1975-1983.

15 Οι καθ' ων η αίτηση προέβαλαν προδικαστική ένσταση ότι η προσφυγή ήταν εκπρόθεσμη, ενόψει του γεγονότος ότι η προσβληθείσα επιστολή ήταν απλή γνωστοποίηση. Η απόφαση επιβολής φόρου εισοδήματος και τόκου για τα συγκεκριμένα φορολογικά έτη είχε προσβληθεί με προσφυγή στο παρελθόν, η οποία είχε απορριφθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

Η απόφαση για επιβολή τόκου λήφθηκε στις 11 Ιανουαρίου, 1985, και κοινοποιήθηκε στον αιτητή φορολογούμενο στις 12 Ιανουαρίου, 1985.

Το Δικαστήριο με βάση το Εδάφιο (3) του Άρθρου 42(39) έχει εξουσία να επιδικάσει τόκο πάνω στο οφειλόμενο ποσό του φόρου από την ημερομηνία που ο φόρος είναι πληρωτός. 5

Στην παρούσα περίπτωση το Δικαστήριο δεν άσκησε την εξουσία του. 10

Το Άρθρο 21 προβλέπει για προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο. Αν, ως συνέπεια της απόφασης σε προσφυγή, είναι ανάγκη να γίνει νέα βεβαίωση για να εφαρμοσθεί η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ή για συμμόρφωση με τις οδηγίες του Δικαστηρίου, η νέα βεβαίωση μπορεί να γίνει σε έξι μήνες από την ημερομηνία της απόφασης. Στην παρούσα υπόθεση, η απόφαση του Δικαστηρίου δημιούργησε την ανάγκη για νέα βεβαίωση φόρου. 15

Ο χρόνος πληρωμής του φόρου προβλέπεται από το Άρθρο 38, (Άρθρο 41 πριν το Νόμο 164/87). 20

Οι ειδοποιήσεις Α1-Α10 και Β1-Β10, στις οποίες έγινε αναφορά πιο πάνω, είναι ταυτόσημες. 25

Η εξουσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, με βάση το Άρθρο 146 του Συντάγματος, καθορίζεται στην παράγραφο 4 που έχει ως εξής:

“4. Επί τοιαύτης προσφυγής, το δικαστήριο δύναται, διά της αποφάσεως αυτού: 30

(α) να επικυρώση εν όλω ή εν μέρει την τοιαύτην απόφασιν ή πράξιν ή παράλειψιν ή

(β) να κηρύξη την απόφασιν ή την πράξιν, εν όλω ή εν μέρει, άκυρον και εστερημένην οιουδήποτε αποτελέσματος· ή 35

(γ) να κηρύξη την παράλειψιν εν όλω ή εν μέρει άκυρον και ό,τι παν το παραλειφθέν έδει να είχαν εκτελεσθή.” 40

Η απορριπτική απόφαση του Δικαστηρίου στην Προσφυγή 378/85 είναι η επικύρωση της απόφασης ή πράξης που προσβλήθηκε.

Οι ειδοποιήσεις Β1-Β10 και η επιστολή 12 Δεκεμβρίου, 1988,

δεν περιέχουν καμιά νέα απόφαση ή πράξη, αλλά επαναλαμβάνουν την απόφαση που κοινοποιήθηκε στις 12 Ιανουαρίου, 1985. Καμιά νέα έρευνα δεν έγινε και καμιά νέα απόφαση δε λήφθηκε.

5 Η επιστολή της 12ης Δεκεμβρίου, 1988, είναι πληροφοριακού χαρακτήρα και δεν είναι εκτελεστή διοικητική απόφαση ή πράξη.

10 Ο τόκος επιβλήθηκε στις 12 Ιανουαρίου, 1985, σύμφωνα με το Νόμο. Η απόφαση του Εφόρου και η ειδοποίηση βεβαίωσης φόρου προσβλήθηκε με την Προσφυγή 378/85. Το Ανώτατο Δικαστήριο με την απόφασή του επικύρωσε την απόφαση που προσβλήθηκε.

15 Οι ειδοποιήσεις που στάλθηκαν στις 8 Νοεμβρίου, 1988, είναι αντίγραφα των ειδοποιήσεων της 12ης Ιανουαρίου 1985 και δεν περιέχουν καμιά νέα απόφαση. Η επιστολή του Εφόρου ημερομηνίας 12 Δεκεμβρίου 1988 είναι πληροφοριακού χαρακτήρα. Η προσφυγή εναντίον της απόφασης που κοινοποιήθηκε στις 12 Ιανουαρίου 1985 είναι απαράδεκτη ως εκπρόθεσμη, γιατί παρήλθε η επιτακτικά προνοούμενη με
20 την παράγραφο 3 του Άρθρου 146 ανασταλτική προθεσμία.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

25 *Michaelidou v. Republic (1985) 3(C) C.L.R. 1836,*

Hadjichristodoulou v. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 692.

Προσφυγή.

30 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Έφορου επί του Φόρου Εισοδήματος με την οποία επέβαλε στον αιτητή πληρωμή τόκου πάνω στο οφειλόμενο ποσό φόρου εισοδήματος για τα φορολογικά έτη 1975 - 1983.

35 *Χρ. Δημητρίου, για τον Αιτητή.*

A. Ευαγγέλου, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

40 *Cur. adv. vult.*

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή ζητά ακύρωση της απαίτησης πληρωμής τόκου πάνω στο οφειλό-

μενο ποσό φόρου εισοδήματος για τα φορολογικά έτη 1975-1983.

Ο αιτητής είχε εισόδημα από μερίδιο κερδών στο συνεταιρισμό Larticon Synthetic Detergents Company, ενοίκια και από το 1980 σύνταξη κοινωνικών ασφαλίσεων.

5

Ο αιτητής υπέβαλε δηλώσεις εισοδήματος για τα χρόνια 1975-1984.

10

Ο Έφορος δε δέχτηκε τις δηλώσεις και τους λογαριασμούς του αιτητή και επέβαλε φορολογίες φόρου εισοδήματος με βάση τις πρόνοιες του Άρθρου 13(2)(β) του περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμου του 1978 (Αρ. 4/78), όπως τροποποιήθηκε (ο "Νόμος").

15

Ο αιτητής υπέβαλε ένσταση ότι οι φορολογίες ήταν υπερβολικές, ότι δεν του επιτράπηκε η συνεισφορά για κτίριο στην Κερύνεια, ιδιοκτησία της συζύγου του και τόκος σε δάνειο που συνάφθηκε πριν τις 14 Αυγούστου, 1974, για την ανέγερση τουριστικών διαμερισμάτων της συζύγου του.

20

Ο Έφορος με απόφασή του δυνάμει του Άρθρου 20(5) απόρριψε τις ενστάσεις στις 12 Ιανουαρίου, 1985, και έστειλε Ειδοποιήσεις για τελειωτικές φορολογίες.

25

Στην απόφαση του Εφόρου και την Ειδοποίηση Επιβολής Φορολογίας διαβάζουμε:-

“Επειδή η καθυστέρηση στη διενέργεια της βεβαίωσης της φορολογίας οφείλεται στη δική σας - (του αιτητή) - αδικαιολόγητη παράλειψη, τόκος προς 9% ετήσια καθίσταται πληρωτέος από ...” - (1η Δεκεμβρίου του φορολογικού έτους για τα φορολογικά έτη 1975, 1976, 1977, 1978, 1979-1980 και από 1η Ιουλίου του επομένου χρόνου για τα φορολογικά έτη 1981, 1982, 1983 - (βλ. Τεκμήρια Α1-Α10).)

30

35

Ο αιτητής πρόσβαλε τη νομιμότητα της πιο πάνω απόφασης του Εφόρου με την Προσφυγή 378/85. Η προσφυγή απορρίφθηκε στις 10 Μαΐου, 1988.

40

Στις 8 Νοεμβρίου, 1988, ο Έφορος έστειλε στον αιτητή Ειδοποιήσεις Επιβολής Φορολογίας με βάση τον κώδικα φορολογίας 8, ταυτόσημες με τις Ειδοποιήσεις που είχε αποστείλει στις 12

Ιανουαρίου, 1985, και εναντίον των οποίων είχε στραφεί η Προσφυγή 378/85, στις οποίες ημερομηνία πληρωμής του φόρου οριζόταν η 31η Δεκεμβρίου, 1988 - (βλ. Τεκμήρια Β1-Β10).

- 5 Με επιστολή 18 Νοεμβρίου, 1988, οι δικηγόροι του αιτητή ζήτησαν να απαλλαγεί ο πελάτης τους από την πληρωμή τόκου για την περίοδο 15 Μαρτίου, 1985, μέχρι 10 Μαΐου, 1988, δηλαδή από την ημέρα της καταχώρισης της προσφυγής μέχρι την ημέρα της έκδοσης της απόφασης, γιατί τα θέματα που ηγέρθηκαν στην
- 10 προσφυγή ήταν σοβαρά και περαιτέρω ζήτησαν να απαλλαγεί ο αιτητής πληρωμής τόκου για την προηγούμενη περίοδο, γιατί είχε υποβάλει έγκαιρα τις δηλώσεις φορολογίας του.

- 15 Στις 7 Δεκεμβρίου, 1988, έστειλαν επιστολή και επιταγές για ποσό το οποίο αντιπροσώπευε το φόρο χωρίς τον τόκο.

Ο Έφορος στις 12 Δεκεμβρίου, 1988, απάντησε στους δικηγόρους του αιτητή με την πιο κάτω επιστολή:-

- 20 “Αναφέρομαι στην επιστολή σας της 18ης Νοεμβρίου, 1988, σχετικά με τον τόκο που ζητείται από τον πιο πάνω πελάτη σας για την περίοδο από 15.3.85 μέχρι 10.5.88, που η υπόθεσή του εκκρεμούσε ενώπιον του Δικαστηρίου και σας πληροφορώ όπως πιο κάτω:-

- 25 (α) Σύμφωνα με το άρθρο 42(3) των Περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων του 1978-1979, το Δικαστήριο έχει εξουσία να επιδικάσει τόκο πάνω στο οφειλόμενο ποσό φόρου από την ημερομηνία που ο φόρος είναι πληρωτέος.

- 30 (β) Στην περίπτωση του κ. Γεωργίου Κονάρη, όπως φαίνεται και στην απόφαση που εκδόθηκε, το Δικαστήριο δεν ανέφερε οτιδήποτε σχετικά με τον πληρωτέο τόκο πάνω στα οφειλόμενα ποσά φόρου και κατά συνέπεια θεωρείται ότι η απόφαση του γραφείου όπως ο φορολογούμενος πληρώσει τόκο από τις ημερομηνίες που αναφέρονται στις σχετικές ειδοποιήσεις μέχρι την ημερομηνία πληρωμής, έχει επικυρωθεί.

- 35 (γ) Έτσι, ο πελάτης σας πρέπει να πληρώσει τόκο για όλα τα φορολογικά έτη από το 1975 μέχρι το 1983, σύμφωνα με τις ειδοποιήσεις επιβολής φορολογίας.”
- 40

Ο δικηγόρος του Εφόρου ισχυρίστηκε ότι η προσφυγή αυτή είναι εκπρόθεσμη, γιατί η επιστολή του Εφόρου ημερομηνίας 12 Δε-

κεμβρίου, 1988, είναι απλή γνωστοποίηση και όχι νέα απόφαση. Η απόφαση του Εφόρου για επιβολή τόκου λήφθηκε στις 12 Ιανουαρίου, 1985. Η επιβολή φορολογίας, συμπεριλαμβανομένης και της επιβολής τόκου, προσβλήθηκε στην Προσφυγή 378/85. Η απόφαση που προσβλήθηκε επικυρώθηκε από το Δικαστήριο. 5

Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι στην Προσφυγή 378/85 δεν ηγέρθηκε θέμα τόκου. Η επιστολή του Εφόρου ημερομηνίας 12 Δεκεμβρίου, 1988, περιέχει νέα απόφαση που λήφθηκε ύστερα από νέα έρευνα. Ο Έφορος δεν εδικοολογείται να επιβάλει τόκο, γιατί η καθυστέρηση στην βεβαίωση της φορολογίας δεν οφειλόταν σε παράλειψη ή αδικαιολόγητη παράλειψη του αιτητή, ο οποίος υπέβαλλε έγκαιρα τις δηλώσεις του, αλλά στην καθυστέρηση εξέτασης της ένστασης από τον Έφορο. Η καταχώριση της προσφυγής με βάση το Άρθρο 37(2) του Νόμου αναστέλλει την είσπραξη του φόρου και ως εκ τούτου, από την ημέρα της καταχώρισης της προσφυγής μέχρι την ημέρα της έκδοσης της απόφασης, δεν πρέπει να επιβαρύνεται ο αιτητής - φορολογούμενος με τόκο. 10 15

Το Άρθρο 42(2) και (3) του Νόμου 4/78, όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο 23/78 έχει:- 20

“42.-(2) Οσάκις η καθυστέρησης εις την διενέργειαν βεβαιώσεως οφείλεται εις αδικαιολόγητον παράλειψιν του φορολογουμένου, καταβάλλεται τόκος προς εννέα τοις εκατόν ετησίως από της πρώτης ημέρας του Δεκεμβρίου, του έτους εις το οποίον αναφέρεται η βεβαίωσις, ανεξαρτήτως του έτους εν τω οποίω όντως εγένετο η τοιαύτη βεβαίωσις. 25

Νοείται ότι ο καταβαλλόμενος τόκος εν σχέσει προς οινδήποτε φορολογικόν έτος το οποίον προηγείται του φορολογικού έτους του αρχομένου την 1ην Ιανουαρίου, 1978, είναι προς εξ τοις εκατόν ετησίως. 30

(3) Ωσαύτως το Δικαστήριο, εάν εφ’ οιασδήποτε προσφυγής ήθελεν εκδώσει απόφασιν ότι οφείλεται ωρισμένος φόρος, κέκτηται εξουσίαν όπως επιδικάση τόκον επί του τούτου ποσού εξ εννέα τοις εκατόν ετησίως από της ημερομηνίας αφ’ ης ο φόρος ούτος καθίσταται πληρωτέος.” 35

Το Άρθρο 42 αναριθμήθηκε σε 39 με το Νόμο 164/87. Οι τροποποιήσεις από το Άρθρο 15 του Νόμου αυτού δεν έχουν εφαρμογή, ούτε επηρεάζουν την παρούσα υπόθεση. 40

Με το Νόμο 41/79 προστέθηκε η ακόλουθη δεύτερη επιφύλαξη στο εδάφιο (2) του Άρθρου 42:-

5 "Νοείται περαιτέρω ότι από του φορολογικού έτους 1979 και εντεύθεν, ο εξ 9% ετήσιος τόκος καταβάλλεται από της 1ης Ιουλίου του έτους του αμέσως επομένου του φορολογικού έτους εις το οποίον αναφέρεται η βεβαίωσις."

10 Το θέμα του τόκου απασχόλησε το Δικαστήριο στις υποθέσεις *Michaelidou v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 1836, στις σελ. 1848 μέχρι 1852· *Roushias Hadjichristodoulou v. The Republic of Cyprus* (1989) 3(A) C.L.R. 692.

15 Η απόφαση για επιβολή τόκου λήφθηκε στις 11 Ιανουαρίου, 1985, και κοινοποιήθηκε στον αιτητή φορολογούμενο στις 12 Ιανουαρίου, 1985.

20 Το Δικαστήριο με βάση το εδάφιο (3) του Άρθρου 42 (39) έχει εξουσία να επιδικάσει τόκο πάνω στο οφειλόμενο ποσό του φόρου από την ημερομηνία που ο φόρος είναι πληρωτέος.

Στην παρούσα περίπτωση το Δικαστήριο δεν άσκησε την εξουσία του.

25 Το Άρθρο 21 προβλέπει για προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο. Αν, ως συνέπεια της απόφασης σε προσφυγή, είναι ανάγκη να γίνει νέα βεβαίωση για να εφαρμοσθεί η Απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ή για συμμόρφωση με τις οδηγίες του Δικαστηρίου, η
30 νέα βεβαίωση μπορεί να γίνει σε έξι μήνες από την ημερομηνία της Απόφασης. Στην παρούσα υπόθεση η Απόφαση του Δικαστηρίου δε δημιούργησε την ανάγκη για νέα βεβαίωση φόρου.

35 Ο χρόνος πληρωμής του φόρου προβλέπεται από το Άρθρο 38 (Άρθρο 41 πριν το Νόμο 164/87).

Οι Ειδοποιήσεις Α1-Α10 και Β1-Β10, στις οποίες έγινε αναφορά πιο πάνω, είναι ταυτόσημες.

40 Η εξουσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου με βάση το Άρθρο 146 του Συντάγματος καθορίζεται στην παράγραφο 4 που έχει ως εξής:-

"4. Επί τοιαύτης προσφυγής το δικαστήριο δύναται, διά της αποφάσεως αυτού:

- (α) να επικυρώσει εν όλω ή εν μέρει, την τοιαύτην απόφασιν ή πράξιν ή παράλειψιν· ή
- (β) να κηρύξη την απόφασιν ή την πράξιν, εν όλω ή εν μέρει, άκυρον και εστερημένην οιουδήποτε αποτελέσματος· ή 5
- (γ) να κηρύξη την παράλειψιν εν όλω ή εν μέρει άκυρον και ό,τι παν το παραλειφθέν έδει να είχεν εκτελεσθή."
- Η απορριπτική Απόφαση του Δικαστηρίου στην Προσφυγή 378/85 είναι επικύρωση της απόφασης ή πράξης που προσβλήθηκε. 10
- Οι Ειδοποιήσεις Β1-Β10 και η επιστολή 12 Δεκεμβρίου, 1988, δεν περιέχουν καμιά νέα απόφαση ή πράξη, αλλά επαναλαμβάνουν την απόφαση που κοινοποιήθηκε στις 12 Ιανουαρίου, 1985. Καμιά 15
 νέα έρευνα δεν έγινε και καμιά νέα απόφαση δε λήφθηκε.
- Η επιστολή της 12ης Δεκεμβρίου, 1988, είναι πληροφοριακού χαρακτήρα και δεν είναι εκτελεστή διοικητική απόφαση ή πράξη. 20
- Συνοψίζοντας, ο τόκος επιβλήθηκε στις 12 Ιανουαρίου, 1985, σύμφωνα με το Νόμο. Η απόφαση του Εφόρου και η ειδοποίηση βεβαίωσης φόρου προσβλήθηκε με την Προσφυγή 378/85. Το Ανώτατο Δικαστήριο με την Απόφασή του επικύρωσε την απόφαση που προσβλήθηκε. 25
- Οι ειδοποιήσεις που στάληκαν στις 8 Νοεμβρίου, 1988, είναι αντίγραφα των ειδοποιήσεων της 12ης Ιανουαρίου, 1985, και δεν περιέχουν καμιά νέα απόφαση. Η επιστολή του Εφόρου ημερομηνίας 12 Δεκεμβρίου, 1988, είναι πληροφοριακού χαρακτήρα. Προσφυγή εναντίον της απόφασης που κοινοποιήθηκε στις 12 Ιανουαρίου, 1985, είναι απαράδεκτη ως εκπρόθεσμη, γιατί παρήλθε η επιτακτικά προνοούμενη με την παράγραφο 3 του Άρθρου 146 ανασταλτική προθεσμία. 30
- Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται. 35
- Καμιά διαταγή για έξοδα.
- Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.* 40